

Program poprawy jakości czytania i rozumienia czytanego tekstu. „ Czytam sobie ”

Motto:

"Czytanie to najlepszy sposób uczenia się.

Czytanie najlepszą nauką".

Aleksander Puszkina

Opracowała: mgr Katarzyna Banaszczyk- Minda

Zespół Szkolno- Przedszkolny nr 1 w Radomiu .

I. Wstęp.

Książki i czasopisma spełniają w życiu człowieka doniosłą rolę. Obcowanie z nimi poszerza wiedzę o świecie i jest elementarnym przejawem kontaktu z kulturą. Czytelnictwo może dostarczyć bogactwa przeżyć i refleksji kształtujących nie tylko umysły młodych czytelników, ale również ich charaktery. Aby tak mogło być potrzebna jest umiejętność sprawnego, poprawnego, płynnego czytania oraz rozumienia przeczytanego tekstu. Jest to jedna z kluczowych umiejętności ucznia szkoły podstawowej, zgodna z podstawą programową dla kl. I-III. Tę umiejętność uczniowie nabywają w kl. I-III. Wtedy też powinien być zakończony proces nauki czytania. Aby podnieść efektywność czytania i rozumienia tekstu postanowiłam opracować program, który przyniosłby wymierne efekty poprawiające zarówno jakość czytania jak i rozumienie czytanego tekstu.

II. Założenia programu.

Program skierowany jest do uczniów klasy IID, którzy reprezentują średni poziom czytania. Założeniem programu jest rozwijanie i udoskonalanie umiejętności czytania. Jest to także pożyteczna forma spędzania wolnego czasu. Program przeznaczony jest do realizacji w okresie jednego roku szkolnego 2016/2017 od października do maja. Będzie realizowany w ramach programu nauczania bez dodatkowych godzin.

III. Cele ogólne.

1. Doskonalenie umiejętności czytania ze zrozumieniem.
2. Doskonalenie techniki płynnego czytania.
3. Zainteresowanie uczniów czytaniem, książką, czasopismem.
4. Wzbogacenie słownictwa.
5. Rozbudzenie zainteresowań literaturą dziecięcą.

IV. Cele szczegółowe.

1. Indywidualne, głośne czytanie dzieci w szkole: teksty literackie, polecenia, instrukcje zadania matematyczne z treścią.
2. Weekendowe czytanie w domu pod kontrolą dorosłych.
3. Czytanie tekstów literackich dzieciom z grupy przedszkolnej.
4. Czytanie rolami.
5. Czytanie parami: równoczesne, naprzemienne, głośne-ciche.

6. Czytanie chóralne.

7. Czytanie tekstu drukowanego: wyszukiwanie informacji, odpowiedzi na pytania do tekstu, test wielokrotnego wyboru, zaznaczanie odpowiedzi (prawda-falsz), wykonywanie ilustracji do przeczytanego tekstu.

V.Cele wychowawcze:

1.Kształtowanie umiejętności pracy w grupie oraz dzielenia się swoją wiedzą i umiejętnościami

2. Kształtowanie umiejętności samodzielnej pracy oraz dotarcia do odpowiednich materiałów

3. Kształtowanie umiejętności komunikowania się w różnych sytuacjach oraz

VI. Metody pracy

1. Czytanie głośne.

2. Czytanie ciche.

3. Pogadanka.

VII. Formy pracy

1. Indywidualna.

2. Zbiorowa.

VIII. Środki dydaktyczne

1. Książki- literatura dziecięca.

IX. Realizacja programu, osiągnięcia uczniów/ przewidywane efekty.

L. p.	Szczegółowe cele programu.	Sposoby realizacji.	Osiągnięcia uczniów/ przewidywane efekty.
1.	Indywidualne, codzienne głośne czytanie w szkole.	❖ Teksty literackie: wiersze, opowiadania, fragmenty lektur, inne ❖ Polecenia w ćwiczeniach, instrukcje	Uczeń czyta poprawnie, płynnie i wyraziście zadany tekst. Uczeń czyta poprawnie, nie w pełni płynnie.

		❖ Zadania tekstowe z matematyki	
2.	Czytanie w weekendy w domu pod kontrolą dorosłych.	❖ Uzgodnione z rodzicami czytanie.	Uczeń przygotowuje teksty zadane do czytania, czyta lektury, czasopisma, wybrane przez siebie utwory .
3.	Czytanie tekstów literackich dzieciom z grupy przedszkolnej. .	❖ Czytanie utworów literackich grupie przedszkolnej przez uczniów klasy II.	Uczeń czyta poprawnie przygotowany tekst.
4.	Czytanie głośne rolami.	❖ Czytanie tekstów literackich z dialogami z podziałem na role. ❖ Czytanie fragmentów z udziałem kilku uczniów.	Rozumienie tekstu, uwaga, skupienie, prawidłowa intonacja.
5.	Czytanie parami.	❖ Czytanie równoczesne (uczeń słaby i mocny)-tempo słabego ❖ Czytanie naprzemienne głośne - ciche (szept), ze zmianą.	Wyrównywanie poziomów. Kształtowanie motywacji do poprawy.
6.	Czytanie chóralne.	❖ Jak w czytaniu rolami, tylko zamiast pojedynczych osób-grupy.	Uczeń słabiej czytający czyta bez stresu, bo nie słysząc go indywidualnie.
7.	Praca z tekstem.	❖ Czytanie tekstu drukowanego po cichu: wyszukiwanie informacji, odpowiedzi na pytania do tekstu, test wielokrotnego wyboru (prawda-falsz).	Rozumienie czytanego tekstu. Szukanie konkretnych informacji Wielokrotne powracanie do tekstu w celu sprawdzenia potrzebnych informacji.
8.	Znajomości lektur.	❖ Przygotowanie zestawu lektur do przeczytania. ❖ Ułożenie pytań i zadań do lektur.	Podniesienie poziomu rozumienia tekstu.
9.	Podniesienie jakości czytania głośnego poprzez prowadzenie zeszytów czytelniczych „Czytam sobie”<i>Konkurs klasowy.</i>	❖ Prowadzenie zeszytów czytelniczych ,które kontroluje nauczyciel raz w miesiącu. Zeszyty są oceniane w każdym semestrze. ❖ Sprawdzanie testem, szybkości czytania głośnego dwa razy w	Zdobywanie I, II i III miejsca w danym semestrze połączone z wręczaniem dyplomu i nagrody rzeczowej. Określony poziom biegłości czytania.

		semestrze.	
10.	Konkurs pięknego czytania, konkurs recytatorski.	Organizowane w szkole przy współpracy z Biblioteką Szkolną. ❖ Przygotowanie zestawu przez nauczyciela, przygotowanie propozycji przez uczniów.	Dyplomy za zajęcie trzech pierwszych miejsc. Ćwiczenia sprawności pamięci. Mówienie wierszy z odpowiednią intonacją.

X. Ewaluacja.

1. Miernikiem skuteczności programu będzie czterokrotne badanie uczniów kl. II (październik, styczeń, marzec, maj) za pomocą:
 - testu do badania techniki czytania głośnego wg Władysława Puśleckiego.
 - testów czytania cichego ze zrozumieniem opracowanych na potrzeby programu.
2. Kontrola prowadzenia zeszytów czytelnich oraz analiza pracy i zaangażowania uczniów oraz rodziców.

X. Literatura.

- Puślecki W., Test pomiaru szybkości czytania głośnego. Instrukcja stosowania testu, Kraków 2003,
- Życie Szkoły wrzesień 1995 Rozwijanie umiejętności czytania ze zrozumieniem- I.Tarkowska.
- R.Więckowski, Warszawa 1995, WSiP, Pedagogika wczesnoszkolna.
- W. Zaczynski: Metody nauczania. W: Pedagogika. Praca zbiorowa pod redakcją M. Godlewskiego, S. Krawcewicz i T. Wujka. Warszawa 1974. PWN.
- Salach Iwona : *Propozycje zajęć i zabaw doskonalące umiejętność czytania.* - Płock : Wydaw. Poligrafia "IWANOWSKI", 2002
- Grządkowska Anna : *Nauka czytania przez czytanie, a pisanie przez pisanie* // Edukacja i Dialog. - 1998, nr 2, s. 52-55 ,158-160
- Suchorzewska Renata : *Czytanie i rozumienie tekstu* // Życie Szkoły. - 2002, nr 6, s. 369-370
- Tarkowska Irena : *Kształtowanie umiejętności czytania ze zrozumieniem u uczniów klasy I i II Nauczanie Początkowe.* - 1998/1999, nr 5, s. 91-97

Ćwiczenia doskonalące ciche czytanie ze zrozumieniem w klasie II szkoły podstawowej.

Przeczytaj uważnie tekst i podkreśl prawidłowe odpowiedzi.

Zwierzęta w ZOO

Zwierzęta usłyszały hałas. Chciały zobaczyć co się dzieje. Wąż wlaź na szyję żyrafy. Żyrafa na grzbiet zebra. Żbik miauknął i podskoczył. Żółw się nie spieszył, schował się w skorupie. Żaba zakumkała. Jeź wystraszył się też. Żuraw z lotu ptaka patrzy jak cała gromadka daje drapak. A to turyści przyszli podziwiać zwierzęta, lecz tak głośno mówili, że zwierzęta spłoszyli.

1. Zwierzęta mieszkały:
 - a) w lesie
 - b) na łące
 - c) w ZOO
2. Zwierzęta usłyszały:
 - a) szum drzew
 - b) hałas
 - c) śpiew
3. Wąż wlaź na:
 - a) gałęzie
 - b) szyję żyrafy
 - c) skałę
4. Żółw schował się:
 - a) pod liście
 - b) w norze
 - c) w skorupie
5. Kto podziwiał zwierzęta?
 - a) turyści
 - b) Tomek z Dawidem
 - c) harcerze
6. Turyści przyszli do ZOO:
 - a) nakarmić zwierzęta
 - b) kupić zwierzęta
 - c) podziwiać zwierzęta
7. W jaki sposób zachowywali się turyści?
 - a) głośno mówili i spłoszyli zwierzęta
 - b) głośno śpiewali i spłoszyli zwierzęta
 - c) biegali i skakali
8. Ile jest zwierząt?
 - a) 12
 - b) 8
 - c) 9

Ćwiczenia doskonalące ciche czytanie ze zrozumieniem w klasie II szkoły podstawowej.

Przeczytaj uważnie tekst i podkreśl prawidłowe odpowiedzi.

Biblioteczka Leszka

Leszek założył własną biblioteczkę. Ma w niej już dużo ciekawych książek. Ostatnio przybyła mu nowa książeczka pod tytułem „Brzechwa dzieciom”. Przywiozła mu ją ciocia Bożena ze Szczecina, gdy przyjechała w odwiedziny. Leszek przeczytał ją już młodszemu braciszkowi. Leszek chciałby jeszcze zdobyć drugą i третią część tej przepięknej książeczki. W biblioteczce Leszka najwięcej jest książek przygodowych, przyrodniczych. Te zwłaszcza są bardzo pouczające. Jego tato dawniej lubił je czytać, teraz przekazał je wszystkie synowi. Chłopiec obłożył je szarym papierem i poukładał równiutko w rzędy, że aż przyjemnie jest popatrzeć.

1. Co założył Leszek?
 - a. własną biblioteczkę
 - b. album za zwierzętami
 - c. kącik z zabawkami
2. Jaki tytuł ma jego nowa książka?
 - a. „Julian Tuwim dzieciom”
 - b. „Brzechwa dzieciom”
 - c. „Lokomotywa”
3. Skąd przyjechała ciocia Bożena?
 - a. ze Szczytna
 - b. ze Szczecina
 - c. z Warszawy

4. Jakich książek Leszek ma najwięcej?

- a. przyrodniczych i albumów
- b. przygodowych i ze zwierzętami
- c. przygodowych i przyrodniczych

5. Czym Leszek obłożył swoje książki?

- a. białym papierem
- b. szarym papierem
- c. kolorowym papierem

6. Odpowiedz na pytanie.

Komu Leszek przeczytał książkę?

.....

Ćwiczenia doskonalące ciche czytanie ze zrozumieniem w klasie II szkoły podstawowej.

Przeczytaj uważnie tekst i podkreśl prawidłowe odpowiedzi

Pracowita Bożenka

Bożenka krząta się od samego rana. Robi porządki w całym domu. Wylała kurze. Wytrzepała dywan. Musi jeszcze zerwać porzeczek i przygotować z nich kompot na podwieczorek. Kiedy mama przyjdzie po pracy wszystko będzie już przygotowane. Po południu będą mogli odpocząć przed domem.

1. Co robi Bożenka?
 - a. porządki
 - b. czyta
 - c. bawi się
2. Co Bożenka zrobi z porzeczek?
 - a. dżem
 - b. powidła
 - c. kompot
3. Co Bożenka będzie robiła po południu?
 - a. będzie odpoczywała
 - b. będzie czytała
 - c. pobawi się z mamą
4. Odpowiedz na pytanie.
Co wytrzepała Bożenka?

Analiza tempa czytania uczniów kl. Ia

Narzędziem do sprawdzania tempa i techniki czytania był test Władysława Puśleckiego.

Test jest testem jednominutowym. Badany uczeń czyta go głośno przez jedną minutę w obecności nauczyciela. Zaczyna się go czytać zawsze od początku. Każde błędnie przeczytane słowo odliczamy od wyniku ogólnego nie przerywając uczniowi czytania. Jest nielogiczny i uczeń nie jest w stanie go zapamiętać. Pozwala stwierdzić, na poziomie której klasy uczeń czyta.

Z końcem roku szkolnego w ciągu jednej minuty każdy uczeń powinien przeczytać:

- I. - 30 wyrazów
- II. - 53 wyrazy
- III. - 65 wyrazy
- IV. - 77 wyrazów
- V. - 89 wyrazów
- VI. - 100 wyrazów

Test odzwierciedla dane ilościowe do oceny aktualnego poziomu i postępu w rozwoju każdego dziecka. Pozwala dostrzec różnice indywidualne między umiejętnością czytania wszystkich dzieci w klasie.